Turneul U. E. F. A. văzut din... culise

PRIETENIE, FELICITĂRI...

Reuniți în cele cinci grupe de la Constanța, Ploiești, Cluj, Brașov și București pentru a-și disputa întîietatea, apoi prezenți la București, în tribunele stadionului „23 August", la semifinalele și finalele Turneului U.E.F.A., juniorii delegațiilor participante s-au întîlnit din nou, cu toții laolaltă, duminică seară la masa comună, în sala de marmură de la C.C.A. In mijlocul unei atmosfere de voioșie tinerească și de amiciție generală echipele străine au felicitat pe rînd și din toată inima pe cîștigătoarea Turneului, reprezentativa R P. Romine. A fost un moment cu adevărat impresionant să-i vezi pe acești tineri sportivi din toate colțurile Europei strîngînd mîinile și felicitîndu-i pe juniorii romîni care s-au dovedit cei mai buni în întrecerea rezervată lor.

Apoi a început schimbul de impresii, de autografe și, bineînțeles, de insigne, care le vor aminti multă vreme de ediția 1962 a Turneului U.E.F.A. și de frumoasele zile petrecute pe pămîntul Romîniei.

DE CE NU A VENIT SOPHIA LOREN LA BUCUREȘTI ?

Foarte puțini știu că finala Turneului U.E.F.A. ar fi fost urmărită și de cunoscuta actriță de cinematograf Sophia Loren ? Dar de unde și pînă unde, cum, cu ce prilej ? Explicația o veți afla în rîndurile de mai jos. Sophia Loren a călătorit de la Milano la Zürich în același tren cu juniorii italieni care veneau în Romînia, la Brașov, pentru a participa la Turneul U.E.F.A. In discuțiile pe care le-a purtat cu conducătorii și tinerii fotbaliști italieni, Sophia Loren s-a dovedit a fi o pasionată a sportului cu balonul rotund. Și într-adevăr, după ce echipa Italiei cîștigase primul loc în grupa de la Brașov, renumita actriță italiană a trimis o telegramă „Squadrei Azzura" de juniori : **„Felicitări pentru victorie. In caz de calificare în finală duminică 29 aprilie voi fi la București".** Semnat — Sophia Loren.

Epilogul îl cunoașteți. Echipa Italiei a fost eliminată în meciul de calificare pentru semifinale și... promisiunea Sophiei Loren nu a mai fost realizată.

EXCURSII, IMPRESII, AMINTIRI DE NEUITAT

Multe și frumoase au fost excursiile pe care tinerii fotbaliști italieni, polonezi și austrieci le-au făcut în timpul lor liber în stațiunile pitorești din jurul Brașovului : Bran, Postăvar, Poiana, Predeal, Timiș ș.a.

Dl. José Crahay — vicepreședinte al U.E.F.A., a fost adînc impresionat de tot ceea ce a văzut la Poiana Brașov sau pe Postăvar. In registrul de amintiri al hotelului turistic din Poiana dl. Crahay a notat cele văzute, manifestîndu-și admirația față de splendidul hotel turistic. „Am vizitat multe țări, *a spus vicepreședintele U.E.F.A.* Hotelul din Poiana este unul dintre cele mai frumoase văzute în viața mea". *Fiind întrebat de organizatori dacă în timpul șederii sale mai are vreo dorință, dl. Crahay a răspuns :* „Da, aș vrea să vizitez încă o dată Poiana și Postăvarul". *Dorința sa a fost îndeplinită.*

PAL APLAUDAT LA BRAȘOV

Marți 24 aprilie la Brașov se juca partida Italia-Austria, iar la București reprezentativa R. P. Romine susținea un meci decisiv cu echipa R. F. Germane, joc care urma să desemneze cîștigătoarea grupei A. Tribunele stadionului Tractorul din Brașov erau arhipline și spectatorii așteptau cu nerăbdare să afle rezultatul de la București. Din cînd în cînd, difuzoarele de pe stadion informau spectatorii despre meciul echipei noastre. La un moment dat, în repriza a II-a, tribunele au făcut „explozie" : echipa R. P. Romine deschisese scorul ! In aceeași clipă, echipa Italiei marcase, preluînd conducerea. Ambele goluri înscrise simultan au fost marcate de... fundași : pe stadionul Republicii din București a marcat Pal pentru echipa romînă, iar pe stadionul Tractorul, Viale pentru italieni. Publicul a aplaudat minute în șir dar desigur în special pentru golul echipei noastre. Italienii n-aveau de unde să știe acest lucru și entuziasmul spectatorilor le-a dat aripi, cîștigînd pînă la urmă cu 4—1 meciul cu Austria.

NUME... KILOMETRICE...

Loturile echipelor participante la Turneul U.E.F.A. au prezentat multe curiozități, printre care aceea a unor nume cu multe... prenume, atingînd o... lungime neobișnuită pentru cititorii noștri. Inscrierea lor în formații ar fi necesitat multe rînduri... Iată cîteva „mostre". Printre juniorii olandezi au figurat doi pe care îi chema astfel : pe unul Johannes Cornelis Jakobus Elizabeth KLUMPKENS, iar pe altul Henricus Lodevicus Adrianus Antonius VRIENS ! In lotul spaniol am întîlnit pe José Maria COSTOVA Rivas și pe José Maria PARADA Alvite, iar în cel portughez Joao Carlos da Conceicau MELO, pe Vitor Manuel da Carlos GODINHO și José Pereira de Oliveira EDUARDO...

Dar vorbind vorba despre nume lungi, să vă istorisim o întîmplare... scurtă. In registrul de amintiri de la Muzeul Bran, în care vizitatorii își deapănă impresiile, se poate găsi un nume deosebit de lung și greu de pronunțat : Rinnergschentner. *Ziariștii italieni n-au putut în nici un fel să-i pronunțe corect numele, denumindu-l jucătorul cu nr. 9.*

CALEIDOSCOP CLUJEAN

● In echipa Uniunii Sovietice s-a remarcat mijlocașul dreapta Grigoriev. Căpitanul echipei de juniori a U.R.S.S. este maestru al sportului, iată cum : joacă în echipa de tineret a lui Spartak Moscova, care s-a clasat anul trecut pe locul I. Deci, o primă condiție pentru obținerea titlului (potrivit regulamentului în vigoare în U.R.S.S.) Secundo : a jucat peste 50% din jocuri. Deci, a doua condiție. In sfîrșit, terțio : echipa maeștrilor (Spartak) s-a clasat pe unul din primele trei locuri ale campionatului U.R.S.S., în același an. A treia și ultima condiție.

● In București, la masa presei, Oleg Kucerenko, trimisul ziarului „Sovietski Sport" făcea următoarea reflecție după jocul R. S. Cehoslovacă— Turcia : **„Zeița Fortuna a fost mereu de partea cehilor. In primul minut al turneului, la Cluj, ea a acordat un „penalti" echipei cehoslovace, iar în ultimul (min. 481), la București, a făcut ca banul să cadă în favoarea locului 3. Poate că e o compensație pentru cele 8 ore de joc ale echipei cehoslovace, maratonista Turneului U.E.F.A.**

...ȘI CONSTANȚEAN

● Discuție amicală pe bacul de pe Dunăre în drum spre București.

Sabri Kiraz, antrenorul echipei turce către centrul înaintaș Abdulah :

— Sper că de acum înainte te vei consacra fotbalului !

— Să vedem ce o să spună antrenorul meu de atletism... — răspunse zîmbind simpaticul Abdulah, în timp ce noi ne uitam întrebători la cei doi.

Antrenorul ne lămuri : Abdulah e campion național școlar la atletism. Face 11,1 pe suta de metri și băiatul încă nu s-a decis cărui sport să se consacre.

Îi garantăm lui Sabri Kiraz că va rămîne cu fotbalul. Atleți care fac suta de metri în 11,1 s-or mai găsi, dar fotbaliști cu asemenea calități de atlet mai rar...

● In meciul Turcia—Franța, la o lovitură liberă indirectă executată de Altan de la aproximativ 35 de metri, portarul francez Schmitt a plonjat și mingea a intrat în plasă deviată de mîna lui. „Dacă Schmitt nu schița nici un gest și lăsa ca balonul să intre direct în poartă, nu era gol și... meciul ar fi fost deschis oricărui rezultat" — a declarat după joc arbitrul J. Finney. Așadar, Schmitt **sau a fost neatent, sau — ce-i mai grav — nu a cunoscut regulamentul !**

Antrenament de fotbal pe... mare

In ultimul său voiaj, echipajul navei comerciale românești „Dobrogea" a susținut cîteva întîlniri sportive prietenești cu echipele altor nave aflate în porturi. Echipa de fotbal a navei a jucat, de pildă, în porturile Basrah și Manamo (Golful Persic).

Fotografia înfățișează un aspect al antrenamentului fotbaliștilor de pe „Dobrogea", efectuat pe coverta navei în timpul liber.

AUREL CONSTANTINESCU-coresp.

POȘTA MAGAZIN · poșta magazin · POȘTA MAGAZIN

GHEORGHE CĂLIN, AZUGA. — 1. In 1956, în campionatul categoriei A de fotbal, Petrolul Ploiești a învins pe U.T.A. cu ... 3—0 ! Meciul a avut loc pe stadionul „23 August" din București. 2. E vorba de nume identice, dar de persoane diferite : Mihai Redl, fost pînă mai acum cîțiva ani unul dintre gimnaștii noștri fruntași, și Mihai Redl, portarul echipei noastre naționale de handbal.

TUDOR DAN, BUCUREȘTI. — 1. Elena Leuștean este în așteptarea unui fericit eveniment : va deveni mamă. Acesta este motivul pentru care excelenta noastră gimnastă n-a luat parte la ultimele concursuri. Dar, curînd, o vom aplauda din nou ! 2. Am citit cu mult interes scrisoarea dv. Indicați-ne adresa spre a vă putea răspunde detaliat prin scrisoare.

CORNELIU MIHAILA, GALAȚI. — Rapid a cîștigat „Cupa" de șase ori între anii 1936—1942. După cum se vede, de șase ori la rînd ! Cu toate acestea poate că este mai bine să nu aducem vorba despre Cupă, cînd vorbim cu fotbaliștii feroviari ! Nu sîntem siguri dacă au uitat de meciul cu Arieșul ! 2. August Todor, portarul echipei Rapid, a jucat de trei ori în prima reprezentativă a țării : în 1959, în cele două meciuri cu U.R.S.S., din cadrul preliminariilor turneului olimpic (0—2 la Moscova și 0—0 la București) și în întîlnirea de la Varșovia, cu Polonia. Scor : 3—2 pentru noi.

IULIAN DALIDIS, CRAIOVA. — La haltere se desfășoară campionatele mondiale în fiecare an, cu excepția anului Olimpiadei, cînd campionii olimpici sînt considerați în același timp și campioni mondiali. In momentul de față titlul de campion mondial la categoria grea este deținut de excepționalul halterofil sovietic Iuri Vlasov. El a reeditat în 1961, la campionatele mondiale de la Viena, victoria repurtată în 1960, la Jocurile Olimpice de la Roma. Anul acesta campionatele mondiale de haltere au loc la Budapesta.

PETRE OLTEANU, COMUNA FRUMOASA. — Gergely, interul stînga al echipei naționale de juniori, care a cîștigat Turneul U.E.F.A., activează la C.S.O. Baia Mare. Celălalt inter, Dumitriu, joacă la Jiul, iar Suciu este portarul Arieșului Turda.

ALEXANDRU GAITA, CONSTANȚA. — Renumitul fotbalist brazilian Didi are acum 33 de ani. Dacă va apare în echipa Braziliei și la campionatul mondial din Chile — în orice caz, în lot este — el va realiza performanța neobișnuită de a fi participat la trei campionate mondiale.

M. DUDESCU, COMUNA RUPEA. — Dv. ridicați următoarea problemă : Într-un campionat regional de fotbal una din serii cuprinde 13 echipe ; din acest motiv, în fiecare etapă de campionat una din echipe stă. Dacă un jucător al unei echipe este suspendat, să zicem, pe trei etape, este considerată ca etapă de suspendare și aceea în care echipa stă, conform programării comisiei regionale de fotbal ? M-aș fi mirat ca un suporter să nu se fi gîndit și la o asemenea soluție favorabilă echipei pe care o simpatizează ! Firește însă că nu poate fi vorba de așa ceva, ci suspendarea se referă la etape efectiv jucate de echipa respectivă.

VASILE IONESCU și ANTON OLARU, BUCUREȘTI. — Vă invităm să treceți pe la redacție.

ION POSTAȘU

În 4 rînduri

Din vina I.E.B.S. instalația de talere de la poligonul Tunari nu funcționează normal.

Talerele uneori
Funcționează „ca la carte" ;
Ajutînd pe trăgători
Ele zboară... gata sparte !

I. COZMIN

Vasile Pinciu a cîștigat „Marele Premiu al Națiunilor" la concursul internațional de călărie de la Nisa

A cîștigat peste hotare
O probă grea de echitație.
E limpede : a fost călare
pe cal, dar și pe... situație !

Știați că...

internaționalul lui Bozsik a coincis cu o comportare excelentă a renumitului fotbalist maghiar ? In partida cu Uruguay, Bozsik a fost cel mai bun de pe teren și a marcat de altfel singurul punct al echipei sale.

...Pele va fi utilizat în echipa Braziliei și în postul de portar ? Dar într-un singur caz : atunci cînd portarul titular se va accidenta în cursul unei partide.

...La New York în goană după „recorduri", s-a organizat un meci de box între „cei mai grei oameni din lume" : Jim Humphrey (334 kg) și Joe Calhoon (288 kg). După cum vă închipuiți, a fost vorba de doi obezi, doi oameni suferinzi de grave afecțiuni glandulare.

...Dumitru Gheorghiu, excelentul „mijlociu" dinamovist și-a pus de curînd mănușile în cui ? După 11 ani de activitate, Gheorghiu a hotărît să lase locul în echipa reprezentativă și de club altor boxeri mai tineri. Dinamovistul se pregătește temeinic acum pentru a deveni antrenor. El se numără printre studenții fruntași ai anului II de la I.C.F.

...cel de al 100-lea meci

Schiță de DRAGOȘ COJOCARU
jucător în echipa de fotbal Steaua

II

Cel strigat se opri și neștiind dincotro vine sunetul răspunde la fel de tare spre a fi auzit de oriunde.

— „Om bun. De unde mă strigi"?

— „De aici de la sonda lui Alexeee"...

— „Ce cauți acolo" ?

Nici n-apucă să mai răspundă Victor Preda că o siluetă masivă ajunse lîngă el gîfîind de alergătură. Victor nu se ridică decît cînd cel ce venise îi puse mîna pe umăr. Intoarse doar capul și nu-i veni să creadă.

— „Cum, tu?"

— „Dar tu?" primi în loc de răspuns din partea lui Alexe adversarul lui din acea seară. „Ce s-a întîmplat ?"

— „S-a defectat regulatorul și pierde gaz cu nemiluita". Alte cuvinte erau de prisos. Alexe azvîrli scurta de doc într-o parte și prinse conducta în brațe. Victor putea manevra acum mai ușor sculele. Lucrau de zor. Din cînd în cînd întorceau capul unul spre altul și-și căutau privirile cînd oboseau; inversau rolurile, dar nu zăboveau de loc. Nu mai simțeau nici sudoarea rece ce le aluneca pe fețe, strecurîndu-li-se pe sub guiere. Timpul trecea în zbor de pasăre. Ora meciului trecuse de mult. Nici unul n-aduse vorba de asta. Lucrau în tăcere, încordați deasupra vanei de gaz pe care știau că trebuia s-o învingă pînă la urmă. Spinările arcuite deasupra conductei începură să-i doară. Genunchii parcă scrîșneau dureros pe salteaua dură de piatră. De brațe se agățară bucăți de plumb trăgîndu-le în jos. Și vîntul... Ah afurisitul ! apucă să spună o dată Alexe cînd îi zbură șapca de mușama. Intețindu-se între timp, vîntul se opintea ca și cum ar fi vrut să-i răstoarne. Se proptiseră însă unul în altul — ca la un clinci! Și numai părul avea să le mai fluture în aer.

Din ce în ce gazul înfrînt se retrăgea pe conductă.

Învinseră! Cei doi tineri respirară adînc și se îmbrățișară...

A doua zi toți petroliștii care plecaseră dezamăgiți de la sala de sport știau ce se petrecuse în seara trecută. Un tînăr pe bicicletă gonea pe toate hățișurile și se oprea la fiecare sondă. Răspîndea ziarul local. Mîini mînjite de păcură înălțau în aer gazeta cu chipurile celor doi, expuse pe prima pagină. Iar în interior rubrica „sport" le atrăgea din nou atenția: „Ion Alexe și Victor Preda se vor întîlni sîmbătă seară."

Se adunase parcă mai multă lume. Ca niciodată. In aer un zumzet ca de bondar. Din cele două colțuri ale ringului Victor Preda și Ion Alexe se priviră o singură dată. Clătinară încet din cap și își zîmbiră timid. Copilărește. Cînd arbitrul întîlnirii îi chemă în centru, drumul din colț pînă în mijlocul ringului le fu însoțit de tunete de aplauze. Încrucișară mănușile. Apoi gongul restabili liniștea. Preda trecu primul la atac. Lovi cu stînga, apoi cu dreapta. Fulgerător. Dar ambele atacuri se opriră în blocajul lui Ion Alexe. Preda făcu un pas înapoi și se pregăti de apărare. Dar Alexe nu atacă. Ce-o fi cu el? Lumea îi îndemna deopotrivă. Victor Preda se apropie de Alexe și intră într-un corp la corp. Arbitrul însă îi opri imediat. Clinci ! Făcură un pas înapoi și reluară lupta. „Așteaptă"... gîndi Preda. „De ce n-o lovi? Că doar nu mă mai studiază. Mă știe el prea bine. Să încerc tot eu". Se repezi cu o ploaie de pumni asupra lui Alexe. Îl descumpăni puțin, dar cele mai multe loviră în blocaj. Printre mănuși Alexe parcă-i zîmbea. Aha! Acum îl înțelese. Nu îi venea, pe semne, la îndemînă, să se bată cu el, după cele petrecute aseară. Îi era greu. Victor trimise o laterală, dar gîndul îi era aiurea. „Nu... Ioane, lumea așteaptă de la noi box în seara asta. Apoi vom vedea noi!" Porni decis la atac. „Îl forțez eu". Lovi cu stînga, cu dreapta. O eschivă, două și în cele din urmă îl prinse în bărbie cu o directă. Arbitrul nu mai apucă să numere, căci gongul anunță sfîrșitul primei reprize.

In colțul lui, Victor Preda nu-și mai găsea locul. Nu auzea nici aplauzele, nici încurajările venite din sală. Repeta într-una antrenorului, ce căuta, zadarnic, să-i calmeze : „Trebuie să lupte... trebuie! Și atunci, făcu un lucru pe care lumea nu avea să și-l explice mult timp. Poate niciodată! Se ridică din colțul său și merse la Alexe. Se aplecă asupra lui și îi vorbi grăbit. Puțin cam încruntat.

Repriza a doua își schimbă aspectul. Ion Alexe îl înțelesese. „Intr-adevăr, are dreptate Victor. Lupta sportivă nu exclude prietenia". Ataca el acum din toate părțile. Dar și Victor știa să se apere. Era clar la sfîrșitul celei de a doua reprize că Alexe recuperase din dezavantaj și că ultima repriză va fi aceea care va desemna pe învingător.

Toată repriza a treia lumea stătu în picioare, încurajîndu-i frenetic. Cînd pe unul, cînd pe celălalt. Cei doi își aruncară în luptă toate forțele. Publicul era entuziasmat. Nu se făcu liniște decît atunci cînd arbitrul de ring veni să anunțe decizia... Ridicîndu-le cîte un brat în sus, acesta strigă: „Meci nul !"

Ion Alexe privi la Victor Preda. Acesta îi întoarse la fel de cald privirea. Apoi se îmbrățișară. Era a doua oară în ultimele 24 de ore.